

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om ændring af lov om offentlig sygesikring. (Befordringsgodtgørelse og bortfald af statsrefusion).

(Første behandling af lovforslaget (nr. 122) findes i tidenden sp. 4681, udvalgets betænkning i tillæg B. sp. 669).

Der var stillet 2 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Inge Fischer Møller (S):

Ved førstebehandlingen af dette forslag her i tinget den 2. april i år udtrykte jeg på socialdemokratiets vegne betænkeligheder på visse punkter, til trods for at forslaget indgik som et led i de tidligere indgåede forlig. Under udvalgsbehandlingen er vore betænkeligheder dog blevet tilgodeset, og vi kan gå ind for forslaget. Afslutningsvis vil jeg dog ikke undlade at understrege, at problematikken omkring børns muligheder for tilstrækkelig lægehjælp fortsat vil have socialdemokratiets store bevågenhed, og vi vil følge udviklingen. Skulle det vise sig, at det ikke går, som vi finder rimeligt, vil vi vende tilbage til spørgsmålet.

Med disse ord vil jeg på socialdemokratiets vegne anbefale, at forslaget overgår til tredje behandling.

Ib Andersen (FP):

Fremskridtspartiet kan i det store og hele tilslutte sig lovforslaget. Det drejer sig om begrænsninger af godtgørelser i forbindelse med transport til og fra læge og sygehuse for en række personer, som nok kunne finde andre transportmuligheder end de skatteyderfinansierede. Ved gennemgang af lovforslaget vil man se, at besparelserne er på ca 10 mill. kr., samtidig med at de grupper i samfundet, som man må finde har det største behov for transportmuligheder, ikke bliver ramt. Jeg tænker på folke- og invalidepensionister m. m.

Der må efter den gældende lov have været tale om en stor gruppe, der, om ikke har misbrugt ordningen, så dog har foretrukket at lade det offentlige betale i stedet for selv at sørge for befordringen. Vi har set eksempler på, at folk, der for at spare staten for udgifter selv har transporteret deres ægtefælle til behandling i eget køretøj, har fået at vide, at det skulle de så sandelig ikke selv betale, de kunne få refunderet de udgifter, som de har haft i forbindelse med transporten. Vedkommende har ofte stået uforstående over for denne rutten med statens midler. Men hvem siger nej til at få stukket nogle tikronesedler i hånden?

Vi mener dog — det har vi givet udtryk for i en mindretalsudtalelse i betænkningen — at kørselsudgifter til læge og hospitalsbesøg kun bør refunderes over skatteydermidler efter trangskriterier i henhold til forsorgsloven, senere den sociale bistandslov. Men da forslaget er et skridt i denne retning i forhold til gældende lov, vil fremskridtspartiet indstille det til vedtagelse.

Ebba Strange (SF):

Som det fremgår af betænkningen, går SF imod det foreliggende lovforslag. Vi udtalte allerede under første behandling vor skepsis med hensyn til at fratage gruppe I-sikrede personer, bortset fra pensionister, den ret, de havde erhvervet sig til fribefordring til lægebesøg. Udvalgsarbejdet har ikke overbevist os om rimeligheden i at opretholde forslaget. Vi har ikke fået beviser for, at der sker særligt misbrug. Det kunne måske have givet en vis berettigelse af lovforslaget. Tværtimod synes de oplysninger, vi har kunnet skaffe os, at vise, at misbruget er sjældent og af meget begrænset omfang. Naturligvis må et samfund som vores have råd til et begrænset misbrug.

Når vi vender os mod forslaget, skal det også ses i et videre perspektiv. Det er et led i nogle sparebestræbelser. Fordi vi har fået råbt katastrofealarm om de offentlige udgifter, bliver vi nu bedt om at vedtage en lov, der i alt giver en besparelse på maksimalt 10 mill. kr. — en dråbe i havet på et svimlende budget, men mange penge for dem, ydelsen bliver frataget.

Hvem er det så, lovforslaget rammer? Det er de gruppe I-sikrede. Ganske vist har man friholdt pensionisterne, som er den gruppe,